

P O S T A N O W I E N I E

Dnia 22 lutego 2001 r.

Sąd Najwyższy w Warszawie - Izba Karna na posiedzeniu w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Ewa Gaberle

po rozpoznaniu w dniu 22 lutego 2001 r.

sprawy **J. A. M.**

skazanego za przestępstwo określone w art. 201 i 265 § 1 w zw. z art. 58 i 10 § 2 kk z 1969 r.

z powodu kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 18 czerwca 1998 r., sygn. II AKa [...]

zmieniającego wyrok Sądu Wojewódzkiego w O.

z dnia 6 lutego 1998 r., sygn. II K [...]

- 1. oddala kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. zasądza od skazanego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe postępowania kasacyjnego.**

U Z A S A D N I E N I E

Powyższe rozstrzygnięcie, wydane w trybie art. 535 § 2 kpk (w brzmieniu obowiązującym od 1 września 2000 r.), nie wymaga pisemnego uzasadnienia. Poprzestać więc można na następujących uwagach:

Zgadając się z zawartym w kasacji stwierdzeniem, że Kodeks karny z 1969 r. nie przewidywał odrębnego typu przestępstwa, jak określony w art. 194 kk z 1932 r. i w art. 270 § 2 kk z 1997 r. podkreślić zarazem trzeba, że dalsze wywody kasacji polegają na oczywistym nieporozumieniu i przesadzają o ich oczywistej bezzasadności.

Istota przestępstwa określonego w art. 270 § 2 kk polega bowiem na wypełnieniu blankietu opatrzonego cudzym podpisem niezgodnie z wolą podpisanego, co oznacza, że sprawca wchodzi w posiadanie blankietu legalnie, zgodnie z wolą podpisanego, a jedynie treść wypełnionego przez sprawcę blankietu jest sprzeczna z wolą podpisanego, przy czym – co ważne – dodatkowym znamieniem przestępstwa jest działanie na szkodę osoby, która blankiet podpisała.

Odmienne ustalenia sądu zarówno co do sposobu uzyskania opieczętowanych i podpisanych faktur, jak też szkody spowodowanej wypełnieniem tych faktur nieprawdziwą treścią, dawały pełne podstawy do przyjęcia kumulatywnej kwalifikacji prawnej przypisanego skazanemu przestępstwa tj. z art. 265 § 1 dkk, stanowiącego podstawę prawną skazania i z art. 201 dkk, stanowiącego nadto – zgodnie z art. 10 § 3 dkk – podstawę prawną wymierzonej skazanemu kary.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność:
Kierownik Sekretariatu Wydziału
Izby Karnej S.N.